

Podcast-jakson P1 transkriptio

Richard: Hei, tervetuloa tähän EcoGreen Podcastimme jaksoon. Tänään vieraana on Michael Nagel, kestävän kehityksen koulutuksen asiantuntija, joka kertoo meille jotain tästä aiheesta ja kuvailee sen merkitystä poliittiselle kasvatukselle yleensä. Hei Michael! Ensinnäkin haluaisin tietää kuka olet, mitä teet ja mikä yhdistää sinut tämän päivän podcastin aiheeseen.

Michael: Hei, kiva olla täällä. Olen Michael Nagel. Työskentelen poliittisen didaktiikan alalla Hannoverin demokratiadidaktiikan instituutissa ja, kuten sanoit, käsittelen poliittista koulutusta kestävän kehityksen ja sosioekologisen muutoksen koulutuksen yhteydessä. Toisaalta teen tätä osana parhaillaan tekemäni väitöskirjaa. Tutkin valtiotieteen opettajien käsityksiä kestävästä kehityksestä kehittääkseni opetusmenetelmiä eksplisiittiseen kestäväan kehityksen poliittiseen kasvatukseen, ja toisaalta työskentelen myös "Klima Aktiv" -projektissa. Kyse on tilojen luomisesta koulujen nuorille, jotta he voivat osallistua ilmastopolitiikkaan, ja haluamme täydentää tätä sitoutumista ilmastopolitiikan kanssa ja tehdä siitä hyödyllisen oppimiskokemuksena. Mutta pidän aihetta erittäin jännittävänä myös työni kontekstin ulkopuolella, ja olen myös mukana sosiaalisen ja ilmasto-oikeuden mukaisuuden parissa eri alueilla. Joten tämä aihe on minulle hyvin lähellä ja olen iloinen, että voin yhdistää sen tällä tavalla.

Richard: Todella mielenkiintoista! On selvää, että sinulla on monia viitekohtia tästä aiheesta ja erilaisia näkökulmia kestäväan kehityksen koulutukseen (ESD). Voisitko selittää lyhyesti tämän minulle tietämättömänä: Mitä kestäväan kehityksen koulutus oikein on?

Michael: Kyllä, hyvä kysymys! Ensinnäkin Education for Sustainable Development on YK:n kehittämä maailmanlaajuinen koulutusohjelma. Peruskivi muurattiin luultavasti Saksassa Agenda 21:n myötä vuonna 1992, ja Yhdistyneet Kansakunnat on sittemmin edistänyt sitä yhä uusilla ohjelmilla. ESD 2030 -ohjelmaa toteutetaan parhaillaan edistämään ns Agenda 2030 näillä 17 kestäväan kehityksen tavoitteella, jotka ovat varmasti tuttuja monille. Tämä on yksi taso. Mutta ESD:tä ei edistänyt vain Yhdistyneet kansakunnat, vaan myös monet muut toimijat, jotka jollain tavalla edistävät sitä päivittäisessä käytännön työssään ja käsitteellisessä työssään, ja siksi ESD:llä on täysin erilaiset juuret. Toisaalta se tulee ympäristökasvatuksesta tai rauhankasvatuksesta, ihmisoikeuskasvatuksesta tai globaalista tieteestä. Siksi aiheet, kuten kestävyys planeettojen rajojen edessä, ovat usein mukana, mutta myös globaali keskinäinen riippuvuus, joka puolestaan tulee enemmän globaalista tieteestä. Lopulta ESD:n merkitys riippuu aina jossain määrin siitä, kuka on tekemisissä ESD:n kanssa. Joten erityisesti näyttelijät muokkaavat tätä. Ei ole olemassa yhtä määritelmää, jolla jokainen voisi sanoa: "Olen samaa mieltä." Ehkä paras tapa ilmaista se hieman ytimekkäämmiin on se, että kestäväan kehityksen koulutus on koulutusta, joka pyrkii edistämään kestäväää kehitystä – mitä tahansa.

Richard: Puhut jo eri tasoista. Toisaalta kyse on kestäväan kehityksen edistämisestä laajassa kontekstissa, ja toisaalta se koskee meitä jokaista. Miten nämä tasot mielestäsi liittyvät toisiinsa tai ketä ESD lopulta koskee?

Michael: Täsmälleen, joten mielestäni on tärkeää, että tämä ESD:n transformoiva väite ei koske vain koulutuksen tarkoitusta, vaan myös itse koulutusta. ESD koskee siis myös itse koulutusta, se haluaa luoda uusia opetus-/oppimismuotoja ja muuttaa itse koulutusjärjestelmää eli tapaa, jolla opimme kokonaisuutena. Tässä suhteessa kestäväan kehityksen koulutus ei koske vain yksittäisiä aineita tai kursseja, vaan se koskee kaikkia koulutus konteksteja. Toisin sanoen kaikkiin koulutus konteksteihin tulisi sisällyttää ESD

jollakin tavalla, vaikka tämä tietysti tapahtuisikin vaihtelevassa määrin. Hyvin usein ESD:ssä on kuitenkin aukko täytäntöönpanossaan rakenteiden eli talouden ja yhteiskunnan rakenteiden osalta. Hyvin usein aiemmin kuvailtuja toimeentulomme tuhoutumisesta aiheutuvia ongelmia ja haasteita käsitellään ja tutkitaan jollain tavalla ESD-kursseilla. Joissakin tapauksissa esitetään myös vaihtoehtoisia lähestymistapoja, jotka toimivat todella hyvin monissa perinteisissä ESD-ohjelmissa. Mutta syitä, miksi tämä tuho jatkuu, vaikka vaihtoehdot ovat ilmeisesti tiedossa, vaikka tiedotuskampanjoita on tehty vuosikymmeniä, ei useinkaan korosteta. Tämä on jossain määrin puutteellista, eli ESD analysoi hyvin harvoin sosiaalisia valta- ja ylivaltasuhteita tällä tavalla. Sen sijaan uhkaavaan ekologiseen katastrofiin etsitään ratkaisuja

yksilöllisissä käyttäytymismuutoksissa, esimerkiksi tietoisessa kulutuksessa tai muissa yksilöllisissä päätöksissä. Hiilijalanjälki mainitaan usein viittaamaan siihen, että voimme ratkaista ilmastokriisin yksinkertaisesti ajamalla vähän vähemmän tai syömällä vähemmän lihaa. Tieteessä on pitkään ollut selvää, etteivät yksittäiset käyttäytymismuutokset ratkaise tätä valtavaa kriisiä, vaan tarvitsemme rakenteellisia ratkaisuja, että meidän on tarkasteltava rakenteita: Mitkä rakenteet ovat vastuussa tämän kriisin syntyisestä ja sen etenemisestä? Kuitenkin yksilöimällä se ja ehdottamalla, että voimme ratkaista sen yksittäisillä kuluttajapäätöksillä, kriisi depolitisoidaan ja syitä ei vain syrjäytetä, vaan pahimmassa tapauksessa jopa vakautetaan se, että rakenteet jäävät piiloon. Siksi mielestäni tarvitsemme selkeästi poliittisen kestävä kehityksen koulutuksen, joka toisaalta omaksuu jo vakiintuneen kestävä kehityksen koulutuksen vahvuudet, mutta hyödyntää myös poliittisen kasvatuksen kokemuksia ja kehittää sitä edelleen. Koska tämän kriisin voittamiseksi meidän on puututtava rakenteisiin, ja siksi tarvitsemme kestävä kehityksen edistämistä.

Richard: Lopuksi, kehotus poliittisesti suuntautuneempaan kestävään kehitykseen. Kiitos paljon, Michael Nagel, oivalluksistasi.

Michael: Paljon kiitoksia ja onnea projektillesi.

Richard: Kiitos!